

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **K. A.**, narozený dne X
státní příslušnost Ghanská republika
zastoupený advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Hradčanské náměstí 182/5, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2025, č. j. 305353-1/2025-MZV/VO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2025, č. j. 305353-1/2025-MZV/VO (dále jen „napadené rozhodnutí“), a také rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Akkře (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 9. 2025, č. QACB 2025 08 08 0004 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o udělení krátkodobého víza. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o nové posouzení důvodů neudělení víza.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že k rozhodnutí neudělit žalobci krátkodobé vízum dospěl na základě důvodů, které rozděluje do pěti argumentů (v druhém odstavci bodu III. rozhodnutí). V prvním argumentu však není žádné odůvodnění pro rozhodnutí žalovaného neudělit žalobci krátkodobé vízum. Je zde pouze popis toho, jak rozumí žalovaný situaci. Ani v pátém argumentu, tedy v odstavci uvozeném začtvrté, není žádný argument či důvod pro rozhodnutí neudělit žalobci krátkodobé vízum. Žalobce pro jistotu namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když žalovaný jako první a pátý důvod pro neudělení krátkodobého víza uvádí zjevně něco, co není důvod, ale popis.
3. Žalobce se ohrazuje proti vysvětlení situace žalovaným, které je podáváno neobjektivně a vypadá tak, jako by žalobci bylo vytýkáno to, co se stalo. Jako příklad uvádí poslední větu odstavce, který je uvozen *zaprvé*, kde žalovaný bez vysvětlení a bezdůvodně uvádí, že sestra žadatele zanechala děti u babičky v Ghaně, aby se mohla sloučit s manželem v České republice (dále jen „ČR“). Není zřejmé, jakou to má souvislost s žalobcem a jeho žádostí o udělení krátkodobého víza. Nicméně především žalovaný nemá jediný důvod domýšlet si takovýto úmysl sestry žalobce. A pokud k tomu má důvod, měl by ho uvést.
4. Pokud žalovaný uvádí, že mu není zřejmé, kdy bude žalobce trávit čas se svou sestrou, což uvozuje tím, že žalobce chce trávit svůj čas v ČR tím, že bude s neteří a i bude poznávat ČR, měl se na to při pohovoru zeptat. Pokud žalobce nebyl dotázán na to, kdy bude trávit čas se svou sestrou, nemůže mu žalovaný dávat k tíži, že to nevysvětlil. Žalobce namítá, že to, že bude trávit čas se svými blízkými a poznávat ČR, se nevylučuje a jde o běžný způsob trávení volného času. Pro úplnost žalobce uvedl, že jeho neteř měla v září 2025 křtiny.
5. Informace o zaměstnavateli žalobce, které jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí, nejsou správné. Oběh velkého množství peněz na žalobcově bankovním účtu je dán jeho podnikáním a i to svědčí o tom, že se musí do domovské země po návštěvě sestry a neteře vrátit.
6. Žalobce namítá nesprávné vyhodnocení pohovoru, respektive nesprávné vyhodnocení zjištěného stavu. Není dán důvod pro pochybnosti o podmínkách pobytu žalobce či o jeho socioekonomické situace. Žalobce má za to, že k takovým pochybnostem musí mít správní orgán dostatečně silné důvody a důkazy.
7. Žalobce vytýká žalovanému, že se nevypořádal se všemi jeho námitkami v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, zejména s tvrzením, že zájem žalobce o návštěvu sestry a neteře je zcela legitimní a důvodný a nevzbuzuje pochybnosti. Podle žalobce se žalovaný zaměřil na hledání rozporů a pochybností.
8. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30, podle něhož musí být rozhodnutí řádně a konkrétně odůvodněno a nemělo by jen parafrázovat závěry zastupitelského úřadu. Pohovory nelze hodnotit jen vyhledáváním jazykových rozporů, ale v jejich celku. Smyslem pohovoru je ověřit skutečný zájem žadatele o pobyt a jeho úmysl dodržet účel víza. Pohovor má být posouzen komplexně, nikoli tendenčně nebo selektivním výběrem rozporů.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

9. Dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 8 Azs 207/2022-48, v němž je uvedeno, že je žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza specifický opravný prostředek, na jehož základě stěžovatelka znovu posuzuje, zda byly v projednávané věci naplněny důvody pro neudělení dlouhodobého víza, stejně jako v případě rozhodování o udělení víza v prvním stupni (rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2013, č. j. 1 Ans 9/2013-39, bod 22, či na něj navazující rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 Azs 199/2016-20, body 21 a 31). Specifikum se projevuje v tom, že nadřízený orgán formálně rozhodnutí nepřezkoumává, tedy jej nepotvrzuje, nemění ani neruší. Má obdobný výrokový potenciál jako správní orgán I. stupně, tj. rozhoduje, že důvody pro neudělení víza buď existují, nebo nikoli a pak vízum bezodkladně udělí (bod 353 k § 180e důvodové zprávy k zákonu č. 427/2010 Sb.). Na uvedeném nic nemění skutečnost, že fakticky nadřízený orgán postup a rozhodnutí správního orgánu I. stupně posuzuje. Nemožnost zrušení rozhodnutí ministerstva a vrácení mu věci k novému projednání se pak nutně projevuje ve skutečnosti, že případná procesní pochybení v prvním stupni musí nadřízený orgán napravit při novém posuzování důvodů neudělení víza.
10. Žalobce namítá, že platí dle ustanovení § 169i zákona o pobytu cizinců povinnost zastupitelského úřadu provést kontrolu podání, tedy žádosti o udělení víza či povolení k dlouhodobému pobytu, a povinnost zastupitelského úřadu pomoci žalobci odstranit případné nedostatky podání, případně mu poskytnout lhůtu na jejich odstranění.
11. Žalobce navrhl, aby Městský soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný upozornil, že na udělení krátkodobého víza není právní nárok. Žalobce nesprávně chápe povahu vízového řízení, když má za to, že splnil-li formální požadavky a předložil-li podpůrné doklady, mělo mu být vízum víceméně automaticky uděleno. Udělení víza je projevem svrchovanosti státu, který má právo kontrolovat vstup a pobyt cizinců na svém území [srov. Evropský soud pro lidská práva, ve věci *Üner proti Nizozemí*, č. 46410/99, ze dne 18. 10. 2005, bod 54; Soudní dvůr Evropské unie, rozsudek ve věci C-84/12, ze dne 19. 12. 2013, *Rahmanian Koushkaki proti Bundesrepublik Deutschland* (dále jen „věc 84/12 *Koushkaki*“), bod 47. Vízum není nárokovatelné právo, ale pouze předpoklad vstupu, sloužící k regulaci migrace a ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti. Není chápáno jako právo, nýbrž jako povinnost uložená tomu, kdo si přeje krátkodobě pobývat na území členského státu, tzn. jako předpoklad vstupu na území Evropské unie (dále také jen „EU“). Vízum chápáné jako předchozí oprávnění ke vstupu na území je nástrojem kontroly vstupů na státní území, a tím i migračních toků, a stejně tak může být i nástrojem zahraniční a bezpečnostní politiky.
13. Totéž vyplývá i z judikatury Ústavního soudu a NSS, podle níž cizinci nemají ústavně zaručené právo pobývat na území ČR (Pl. ÚS 10/08, bod 117). Skutečnost, že je nyní soudní přezkum rozhodnutí o krátkodobých vízech možný, neznamená vznik nároku na vízum. Tento přezkum chrání pouze právo žadatele na řádné, zákonné a spravedlivé řízení, nikoli na konkrétní výsledek. Orgánům i nadále náleží diskreční pravomoc vízum neudělit,

přičemž však nemohou postupovat arbitrárně či diskriminačně. V řízení o žádosti žalobce však k takovému postupu nedošlo.

14. Žalobce nesplňuje podmínky aktivní legitimace, neboť neprokázal, že byl rozhodnutím správního orgánu přímo dotčen na svých veřejných subjektivních právech. Podle žalovaného skutečnost, že rozhodnutí vyznělo v neprospěch žalobce, sama o sobě neznamená nezákonný zásah do jeho práv. Žalobce také neuvádí, jaká konkrétní pochybení správních orgánů měla zasáhnout jeho právní sféru či jaká právní povinnost měla být porušena. Žalovaný tvrdí, že k žádné nezákonnosti ani k zásahu do práv žalobce nedošlo.
15. Správní orgány postupovaly řádně, jejich rozhodnutí o zamítnutí víza je právně i věcně odůvodněné a není nepřezkoumatelné. Ve spise jsou zachycena potřebná zjištění, na jejichž základě správní orgán I. stupně posoudil skutkový stav a dospěl k závěru, že jsou splněny důvody pro zamítnutí žádosti podle čl. 32 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 13. 7. 2009, č. 810/2009, o kodexu Společenství o vízech (dále též „vízový kodex“).
16. Žalovaný v řízení o novém posouzení pouze ověřuje, zda důvody k zamítnutí odpovídají unijnímu právu (§ 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců). Žalovaný dospěl k závěru, že postup správního orgánu I. stupně byl procesně i věcně správný. Posuzování žádosti o vízum je komplexní úvaha založená na podpůrných dokladech, individuální situaci žadatele a situaci v jeho zemi. Správní orgány nemají a nemohou mít jistotu o tom, jak by se žalobce zachoval, bylo-li by mu vízum vydáno. K zamítnutí dle § 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu postačí „důvodná pochybnost“ o úmyslu žadatele, jak potvrzuje i judikatura Soudního dvora Evropské unie, dále jen „SDEU“ (rozsudek ve věci C-84/12 *Koushkaki*) a NSS (rozsudek ze dne 30. 5. 2025, č. j. 7 Azs 342/2024-25). Důvodná pochybnost je dostatečně založena informacemi o žadateli, zemi původu atd., které žalovaný zjistil v rámci řízení nebo zná z úřední činnosti.
17. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně je stručné, protože jde o formulář, a proto je i jeho soudní přezkum omezený. K rozsahu soudního přezkumu se vyjádřil např. Krajský soud v Ostravě v bodě 13 rozsudku ze dne 30. 5. 2022, č. j. 59 A 8/2021-31. Soud zkoumá jen to, zda správní orgán nevybočil z mezí zákona a postupoval logicky a řádně. Správní orgány mají v této oblasti široký prostor pro uvážení a žalobce neprokázal, že by jej překročily.
18. Žalovaný odmítá námitku, že by se nevypořádal s tvrzením žalobce o legitimním zájmu navštívit sestru a neteř. Odkazuje na bod 31 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 2. 2021, č. j. 29 A 108/2019-122, podle něhož je třeba rozhodnutí obou stupňů posuzovat jako celek a řízení ve druhé instanci slouží i k nápravě vad prvostupňového rozhodnutí.
19. Účelem řízení o novém posouzení podle § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců je pouze ověření souladu zamítacích důvodů prvostupňového správního orgánu s unijním právem. Zastupitelský úřad má nejlepší podmínky k posouzení žádosti díky znalosti místních poměrů a kontaktu se žadatelem, zatímco žalovaný přezkoumává jeho závěry nezávisle. Žalovaný systematicky popsal skutková zjištění a až poté uvedl příslušné důvody zamítnutí, přičemž popisu skutkového stavu se nemůže vyhnout, má-li být rozhodnutí srozumitelné a přezkoumatelné. Výčet „*zaprvé* - *zapáté*“ označuje skutečnosti, nikoli pouze důvody, z rozhodnutí lze jasně zjistit, proč bylo vízum neuděleno. Prvostupňové rozhodnutí je vydáváno na unijním formuláři, který nelze měnit. Judikatura správních soudů opakovaně zdůrazňuje specifika řízení o krátkodobém vízu: širokou diskreci správních orgánů,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nenárokovou povahu víza a formulářový charakter prvostupňového rozhodnutí (rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2024, č. j. 21 A 25/2023-88, bod 28, a Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2022, č. j. 59 A 8/2021-31, bod 13). To přirozeně omezuje rozsah soudního přezkumu.

20. Žalovaný odmítá námitku, že popis situace sestry žalobce je neobjektivní. Uvedené tvrzení má jasnou oporu ve spise: manžel sestry v době její žádosti o sloučení rodiny neměl dostatečný příjem, takže jejich děti musely zůstat v Ghaně. Protože žalobce uváděl jako hlavní účel cesty návštěvu sestry, jsou informace o její rodinné situaci pro posouzení žádosti relevantní.
21. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že nereagoval na všechny námitky žalobce. Odkazuje na judikaturu (rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2025, č. j. 33 A 18/2024-88, a č. j. 33 A 19/2024-78, bod 38), podle níž je přezkum v řízení o novém posouzení důvodů podle § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců omezený. Žalovaný posuzuje pouze to, zda důvody, které použil prvostupňový orgán, jsou v souladu s vízovým kodexem. Tento opravný prostředek neslouží k plné revizi celého „vízového příběhu“, ale jen k ověření správnosti konkrétních formulářových důvodů. Proto žalovaný nemá povinnost vyjadřovat se ke všem dalším námitkám či aspektům případu.
22. Žalobce odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, avšak kromě rozsudku ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30, se ostatní citovaná rozhodnutí týkají zcela jiných pobytových režimů - zejména dlouhodobých pobytů nebo pobytů rodinných příslušníků občanů EU. Žalobce však žádal o běžné krátkodobé vízum za účelem návštěvy rodiny, nikoli o zvýhodněný pobytový titul, žalobcem odkazované rozsudky proto nelze na jeho případ aplikovat.
23. Žalovaný odmítá námitku, že měl žalobce v řízení vyzývat k doplnění podkladů. Uvádí, že tento požadavek je mylný, protože řízení o krátkodobém vízu se řídí výhradně vízovým kodexem jako speciálním předpisem, nikoli § 169i zákona o pobytu cizinců a ve smyslu § 168 zákona o pobytu cizinců ani druhou a třetí částí správního řádu. Výluka zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je odůvodněna tím, že je řízení o vydání krátkodobého víza komplexně upraveno vízovým kodexem, nenárokovostí víza i omezenými možnostmi zastupitelských úřadů v zahraničí. Žadatel musí podat kompletní žádost, bez očekávání, že bude následně vyzýván k doplnění.
24. Judikatura opakovaně potvrzuje, že v řízení o krátkodobém vízu není správní orgán povinen žadatele vyzývat k nápravě, doplňovat za něj podklady ani zjišťovat skutečnosti nad rámec toho, co žadatel sám předloží (rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2025, č. j. 7 Azs 342/2024-30, bod 37, rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2025, č. j. 33 A 18/2024-88, a č. j. 33 A 19/2024-78, bod 35, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2025, č. j. 13 A 6/2023-48, bod 15). Proto žalovanému nelze vytýkat, že žádnou takovou výzvu neučinil.
25. Žalobce v žádosti o nové posouzení nepředložil žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by zpochybnilly důvody zamítnutí jeho víza. Správní orgány podle žalovaného postupovaly v souladu s vízovým kodexem, který jim v čl. 21 odst. 1 a čl. 32 odst. 1 ukládá povinnost hodnotit riziko nedovoleného přistěhovalectví a ověřovat, zda existují důvodné pochybnosti o tvrzeních žadatele (rozsudek SDEU ve věci 84/12 *Koushkaki*). Pochybnosti správního orgánu I. stupně byly opřeny o rozpory ve výpovědích a předložených dokumentech. Žalobce uváděl, že chce pomáhat sestře s novorozným dítětem, ale jeho cestovní plán

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

obsahoval převážně turistické aktivity, neznal základní informace o sestře a nepředložil důkazy o svém rodinném zázemí, vlastnictví domu či zaměstnání, přičemž v dokumentech k příjmům a práci byly zjištěny zásadní nesrovnalosti.

IV. Replika žalobce

26. Žalobce nerozumí tomu, proč žalovaný argumentuje absencí právního nároku na pobytová oprávnění, neboť to žalobce nijak nezpochybňoval a považuje tuto argumentaci za irelevantní. Podle žalobce žalovaný nesprávně tvrdí, že popisy skutkového stavu uvedené pod „*zaprvé*“ a „*zadruhé*“ představují důvody rozhodnutí. Žalobce namítá, že některé body („*zaprvé*“ a „*zapáté*“) nepředstavují žádné skutečné důvody, a pokud je žalovaný přesto za důvody označuje, činí to rozhodnutí nepřezkoumatelným. Dále upozorňuje, že žalovaný sám výčet uvedl slovy „*k tomuto závěru vedly MZV následující skutečnosti*“, tedy je prezentoval jako důvody, i když ne všechny takové povahy jsou. Žalobce také odmítá tvrzení žalovaného o tom, že jeho sestra nechala děti v Ghaně proto, aby se mohla sloučit s manželem v ČR. Jde o nepodloženou domněnku, která ve spise nemá oporu, navíc je irelevantní.

V. Obsah správního spisu

27. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 8. 8. 2025 žádost o udělení krátkodobého schengenského víza. Jako účel cesty ve formuláři zaškrtl „*navštěva rodiny a přátel*“. Žádal o udělení krátkodobého víza s jednorázovým vstupem s platností od 3. do 29. 9. 2025. Vyznačil, že náklady spojené s cestou pokryje žalobce sám hotovostí a kreditní kartou a zároveň zvací osobou, která pokryje všechny náklady během pobytu. Správní spis dále obsahuje: 1. itinerář cesty, 2. rezervaci letenky, 3. certifikát cestovního zdravotního pojištění, 4. výpis z účtu v bance GCB a potvrzení tohoto výpisu, 5. potvrzení o zaměstnání u společnosti X, 6. smlouvu o zaměstnání s X ze dne 1. 1. 2016, 7. výpis z rejstříku trestů, 8. kopii pasu a průkazu povolení k dlouhodobému pobytu sestry žalobce, 9. potvrzení o vedení účtu sestry u České spořitelny, 10. smlouvu o nájmu bytu sestrou žalobce, 11. potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti a potvrzení o zaměstnání manžela sestry, 12. kopie žádosti sestry žalobce o vízum, 13. fotografie (zřejmě žalobce se sestrou), 14. ověřený výpis ze záznamu v matrice narození (výpis žalobce i jeho sestry).
28. Dle itineráře měl žalobce na území ČR strávit čtyři týdny. První týden měl strávit v Praze, prohlédnout si Staré město, Staroměstský orloj, Karlův most, Pražský hrad, Katedrálu sv. Víta, Zlatou uličku, Malou Stranu, Lennonovu zeď, Petřín, Židovskou čtvrť, Španělskou synagogu, Muzeum Franze Kafky a zároveň měl navštívit Centrum současného umění DOX a Letenské sady. Zároveň měl podniknout jednodenní výlet do Kutné Hory. Také měl v plánu nákupy na Havelském tržišti a relaxovat a objevovat místní kavárny. Druhý týden měl žalobce pobývat tři dny v Českém Krumlově, dva dny v Telči a dva dny v Třeboni. Třetí týden měl žalobce strávit tři dny v Mikulově a čtyři dny v Brně. Čtvrtý týden měl žalobce strávit v Olomouci, Hradci Králové a v Českém Švýcarsku.
29. Z rezervace letenky žalobce vyplývá, že měl dne 2. 9. 2025 letět z Accry do Prahy s přestupem v Amsterdamu a následně dne 29. 9. 2025 z Prahy do Accry s přestupem v Amsterdamu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

30. Výpis z účtu žalobce za období od 1. 4. 2025 do 14. 7. 2025 má počáteční zůstatek 14 792 GHS a konečný zůstatek 104 559 GHS. Odchozí platby za dané období byly ve výši 4 902 258 GHS a příchozí platby ve výši 4 992 025 GHS.
31. V potvrzení o zaměstnání je uvedeno, že žalobce u společnosti X pracuje ode dne 1. 1. 2016, požádal o dovolenou od 1. 9. 2025 do 31. 9. 2025 za účelem návštěvy rodiny v ČR. Jeho žádost o dovolenou byla schválena a žalobce se vrátí do zaměstnání dne 1. 10. 2025. Ze smlouvy o zaměstnání žalobce vyplývá, že byl zaměstnán na pozici oblastní manažer, který odpovídá regionálnímu manažerovi. Nástup do zaměstnání je dne 1. 1. 2016. Hlavní náplň práce žalobce je řízení terénních operací, zaměstnanců a klíčových procesů spojených s registrací zemědělců, nákupem kakaa a dodržováním provozních standardů. Současně odpovídá za správné vykazování a zastupuje společnost vůči místním partnerům. K odměně žalobce smlouva uvádí, že jeho počáteční hrubá měsíční mzda bude vyplácena formou provize (na základě počtu pytlů vykoupených za sezónu) a bude vyplácena zpětně měsíčně, po odečtení zákonných srážek.
32. Výpis rejstříku trestů ze dne 11. 7. 2025 potvrzuje, že žalobce nemá v tomto rejstříku záznam.
33. Z dokumentů týkajících se sestry žalobce vyplývá, že tato má na území povolení k dlouhodobému pobytu s platností do 26. 11. 2026. Na svém účtu měla sestra ke dni 7. 7. 2025 zůstatek ve výši 146 668 Kč. Ze smlouvy o nájmu bytu sestrou a jejím manželem vyplývá, že nájemné v období od 1. 9. do 31. 12. 2024 činí 20 000 Kč včetně poplatků a v období od 1. 1. 2025 do 31. 12. 2025 činí 22 000 Kč včetně poplatků. Z potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti ze dne 31. 12. 2021 vyplývá, že manžel sestry pracuje jako obsluha v zařízení rychlého občerstvení s průměrným čistým měsíčním výdělkem 22 575 Kč. Z potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 1. 2022 vyplývá, že pracovní poměr na základě pracovní smlouvy ze dne 7. 6. 2017 trvá.
34. Součástí spisu je také pozvání sestry žalobce ze dne 9. 7. 2025.
35. Z pohovoru provedeného s žalobcem dne 13. 8. 2025 vyplývá, že žalobce uvedl, že účelem jeho cesty je návštěva rodiny. Má tři sourozence, z toho jedna sestra je v ČR. Do Schengenského prostoru nikdy necestoval. Jede do města Prahy a bude bydlet se sestrou. Neví, kde sestra bydlí. Uvedl, že si myslí, že sestra odjela do ČR v roce 2013 za manželem, který byl studentem ČZU. V ČR ji nikdy nenavštívil a sestra v Ghaně také od svého odjezdu nebyla. O návštěvu dříve neusiloval, neboť musel pracovat a neměl příležitost ji navštívit. Uvedl, že sestra pracuje v McDonaldu. Jakou mzdu/plat sestra dostává, žalobce nevěděl. Na otázku, zda žalobce/rodinu sestra podporuje, žalobce odpověděl, že ano, posílá 2 000 GHS měsíčně. Sdělil, že má jedno dítě. Na otázku, co konkrétně má žalobce v plánu v ČR, dělat, uvedl, že hlavní důvod je pomoci sestře, protože porodila dítě. Na dotaz, jak jí může žalobce pomoci, odpověděl, že se o něj bude starat, když bude plakat. Také uvedl, že předchozí dvě děti sestra porodila v Ghaně a tyto děti pobývají v Ghaně. Na otázku, zda bude sestra s žalobcem po celou dobu jeho pobytu v ČR a zda bude mít dovolenou, žalobce neodpověděl. Na otázku ohledně svého zaměstnání uvedl, že je manažer. Na otázku, jakou mzdu/plat za tuto práci dostává, odpověděl, že někdy 140 000 GHS. Také uvedl, že vlastní dům v K. Cestu si bude hradit sám a očekává, že zaplatí 1 500 do 3 500 EUR. Na otázku, kolik peněz/jakou částku si bude brát na cestu, žalobce neodpověděl. Uvedl, že nemá v plánu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

navštívit jiné země/státy EU/Schengenského prostoru a jiné známé kromě sestry v EU/Schengenském prostoru nemá.

36. Dále je součástí spisu potvrzení banky GCB, že předložený výpis z účtu je výpisem z účtu žalobce, což svědčí o tom, že správní orgán I. stupně požádal banku o potvrzení výpisu z účtu. Součástí spisu je dále vyhledání zaměstnavatele žalobce, z něhož vyplývá, že tato společnost dne 20. 2. 2024 změnila název.
37. Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2025 správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o udělení víza z důvodu, že 1. informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé, 2. existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně a) účelu cesty, b) podmínek pobytu a c) socioekonomické situace a 3. existují důvodné pochybnosti o úmyslu opustit území členských států před skončením platnosti víza.
38. Žalobce prostřednictvím svého advokáta požádal o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Uvedl v ní, že podal žádost řádně na předepsaném formuláři a dle svého názoru doložil žádost všemi potřebnými podklady. Má za to, že splnil veškeré požadavky, aby mu správní orgán I. stupně udělil vízum za účelem návštěvy své sestry. Je osobou bezúhonnou, jeho záměr navštívit ČR je zcela důvodný a oprávněný a nepředstavuje riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo riziko pro bezpečnost členských států a je v jeho úmyslu opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o něž požádal. Důvod dle čl. 21 vízového kodexu není naplněn. Žalobce chtěl navštívit svou sestru v září 2025, když tato v té době očekávala narození dítěte, a tudíž chtěl při té příležitosti svou sestru navštívit. S ohledem na plynutí času je ochoten přijet i později, neboť touží po tom, aby se podíval za svou sestrou a za dítětem své sestry. Uvedl, že je připraven doložit nový zvací dopis, případně jiné dokumenty. Nemůže si dovolit zůstat v ČR, neboť v Ghaně pracuje a má pouze domluvené volno z práce.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

39. Městský soud v Praze shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
40. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem žalovaný souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas.
41. Sestra žalobce se na výzvu, zda bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, nevyjádřila.
42. Podle § 20 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podmínky udělování krátkodobého víza i důvody jeho neudělení stanoví přímo použitelné nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 13. 7. 2009, č. 810/2009, o kodexu Společenství o vízech. O důvodech neudělení krátkodobého víza nebo zrušení jeho platnosti je cizinec informován na jednotném formuláři.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

43. Podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se ustanovení části druhé a třetí správního řádu nevztahují na řízení podle § 20.
44. Podle § 180e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je cizinec oprávněn požádat o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Tuto žádost posuzuje v rozsahu své působnosti Ministerstvo zahraničních věcí.
45. Podle § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců, Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, o kterém rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie.
46. Podle čl. 21 odst. 1 vízového kodexu se při posuzování žádosti o jednotné vízum zjistí, zda žadatel splňuje podmínky pro vstup stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e) Schengenského hraničního kodexu, a zejména se posoudí, zda žadatel nepředstavuje riziko nedovoleného přistěhovalectví nebo riziko pro bezpečnost členských států a zda zamýšlí opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o něž žádá.
47. Podle čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu, aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne: existují-li důvodné pochybnosti, pokud jde o pravost podpůrných dokladů předložených žadatelem nebo pokud jde o pravdivost jejich obsahu, o spolehlivost prohlášení učiněných žadatelem nebo pokud jde o jeho úmysl opustit území členských států před skončením platnosti víza, o které žádá.
48. Městský soud na úvod konstatuje, že vydávání krátkodobých víz je z převážné části komplexně upraveno na unijní úrovni v přímo použitelném nařízení – vízového kodexu. Vnitrostátní právní úprava obsažená v § 20 zákona o pobytu cizinců bližší pravidla udělování krátkodobých víz nestanovuje a tyto přenechává vízovému kodexu, který upravuje společný postup členských států Evropské unie při vydávání schengenských víz (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52, a rozsudky téhož soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Azs 410/2017-96, či ze dne 10. 11. 2022, č. j. 10 Azs 544/2021-50).
49. Obecně platí, že při rozhodování o žádosti o krátkodobé vízum je správní orgán nadán širokým prostorem pro správní uvážení, přičemž správní soudy ve své judikatuře opakovaně dovodily, že na udělení krátkodobého víza nemá žadatel právní nárok (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 Azs 250/2014-37, či dále též rozsudky ze dne 4. 1. 2018, č. j. 6 Azs 253/2016-49, či ze dne 17. 5. 2023, č. j. 2 Azs 286/2022-40). I když žadatel o vízum nemá právní nárok na vstup do ČR, má vždy právo na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny) při vyřizování žádosti o takový vstup (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2012, č. j. 8 As 90/2011-62, či ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016-52).
50. Soud neshledal důvodnou námitku žalobce na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost z důvodu, že v prvním a pátém argumentu (žalobce uvádí, že jde o odstavec uvozený začtvrté) není odůvodnění, ale pouze popis toho, jak rozumí žalovaný situaci.
51. Nepřezkoumatelnost je jednou z nejzávažnějších vad, kterými může být správní rozhodnutí zatíženo. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, pokud z něho nelze zjistit, jak bylo rozhodnuto, o čem bylo rozhodnuto či proč bylo rozhodnuto zrovna tak, jak bylo. Soudní řád správní rozlišuje dva typy nepřezkoumatelnosti – nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (rozsudek NSS ze dne 23. 7.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003, 133/2004 Sb. NSS). Podle komentářové literatury je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, když např. z rozhodnutí není zřejmé, které rozhodnutí prvního stupně bylo v odvolacím řízení přezkoumáváno, nebo rozhodl-li pouze o části výroku napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a z něhož není zřejmé, jakým způsobem naložil s jeho zbývajících částí a rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které pohnuly správní orgán k vydání rozhodnutí (ŠEBEK, Petr. § 76 [Rozhodování bez nařízení jednání]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016. Dostupné na beck-online.cz). Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost shledal NSS také rozhodnutí, v němž správní orgán v odvolacím řízení zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, současně však výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně změnil způsobem, z něhož není patrné, zda výroky rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doplnil nebo nahradil (rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 127/2002-28). Nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost je dále rozhodnutí správního orgánu o odvolání, jímž se mění pouze odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, 11/2003 Sb. NSS) a rozhodnutí, jímž odvolací správní orgán současně zamítne odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve výroku změnil (rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000-39, 5/2003 Sb. NSS).

52. Naopak, dle judikatury rozhodnutím nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost není rozhodnutí, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem, tj. nebudou-li po interpretaci napadeného rozhodnutí jako celku – s přihlédnutím k obsahu spisu a k úkonům správních orgánů a účastníků – pochyby o jeho významu (rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72).
53. Soud má za to, že je z napadeného rozhodnutí zcela zřejmé, na základě jakých podkladů a prohlášení žalobce žalovaný rozhodoval a jak je hodnotil. Uvádí-li žalovaný v napadeném rozhodnutí, jaké skutečnosti jej vedly k závěru o potvrzení neudělení víza žalobci, nelze nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost založit na rozdělení tohoto odůvodnění, kdy v některých částech žalovaný pouze popisuje zjištěné skutečnosti a v jiných konstatuje závěry na základě zjištěných skutečností. Je nutné rozhodnutí a jeho odůvodnění hodnotit jako celek.
54. Správní orgán I. stupně rozhodl o žádosti žalobce o udělení krátkodobého víza tak, že se udělení víza zamítá z důvodů: 1. informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé, 2. existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně a) účelu cesty, b) podmínek pobytu a c) socioekonomické situace, 3. existují důvodné pochybnosti o úmyslu žalobce opustit území členských států před skončením platnosti víza. Soud podotýká, že pro zamítnutí žádosti o udělení víza postačuje shledání i jednoho z důvodů uvedených v jednotném formuláři pro oznámení důvodů zamítnutí žádosti o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení.

55. Z napadeného rozhodnutí nepochybně vyplývá, že žalovaný žádost žalobce o nové posouzení důvodů neudělení víza zamítl, neboť shledal, že správní orgán I. stupně byl oprávněn ve smyslu čl. 32 vízového kodexu žádost o vízum zamítnout. Z odůvodnění tohoto závěru je zřejmé, že žalovaný obdobně jako správní orgán I. stupně shledal, že žalobce sice tvrdil, že je důvodem jeho návštěvy pomoc sestře, protože porodila dítě, k žádosti však zároveň doložil itinerář cesty, který obsahuje program na čtyři týdny a podle kterého by měl mimo hlavních turistických atrakcí v Praze navštívit i Kutnou Horu, Český Krumlov, Telč, Třeboň, Mikulov, Brno, Olomouc, Hradec Králové a České Švýcarsko. Z uvedeného přitom nebylo patrné, kdy bude žalobce trávit čas se svou sestrou a kdy se jí bude starat o dítě. Na otázku, jestli jeho sestra s ním bude po celou dobu pobytu, při pohovoru žalobce neodpověděl. Co se týká účelu cesty žalobce, tento ve své žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza uvedl, že chce do ČR přicestovat v září, kdy jeho sestra očekává narození dítěte, přestože během pohovoru provedeného dne 13. 8. 2025 uváděl, že hlavní důvod cesty do ČR je pomoci jí, protože porodila dítě. Na základě těchto skutečností žalovaný potvrdil hodnocení prvostupňového rozhodnutí, dle něhož k zamítnutí žádosti o vízum vedly důvody, že informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé a existovaly důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně podmínek pobytu. Soud toto hodnocení shledává logickým a zcela srozumitelným, přičemž má oporu ve správním spise.
56. Dále z napadeného rozhodnutí vyplývá, že při posuzování záměru opustit území členských států před ukončením platnosti víza se posuzují doklady prokazující sociální a ekonomické vazby žadatele na zemi původu. Žalovaný zohlednil, že žalobce sice uvedl, že je ženatý a má jedno dítě, tyto skutečnosti však nedoložil oddacím či rodným listem. Na podporu tvrzení, že pracuje pro společnost X jako District Manager, předložil potvrzení o zaměstnání a souhlas s dovolenou. Dokument však nebyl datovaný a správní orgán I. stupně zjistil, že společnost jako taková již neexistuje, jedná se o staré jméno společnosti, jejíž činnost byla ukončena dne 20. 2. 2024. Dále žalovaný zohlednil výpis z bankovního účtu žalobce za období od 1. 4. 2025 do 14. 7. 2025 s počátečním zůstatkem zhruba 24 409 Kč a konečným zůstatkem zhruba 172 542 Kč (dle přepočtu žalovaného). Žalovaný za zarážející považoval, že tímto účtem za dané období proteklo okolo 4 900 000 GHS, což je v přepočtu zhruba 8 089 675 Kč. Za nepravděpodobnou, a i na pozici manažera za přemrštěnou částku, žalovaný považoval příjem 140 000 GHS (zhruba 263 281 Kč), když dokument od zaměstnavatele uvádí, že plat žadatele bude vyplácen jako měsíční provize na základě nashromážděných výnosů během sezóny. Navíc zohlednil, že v předloženém výpisu se jméno zaměstnavatele nevyskytuje ani jednou. Na základě těchto skutečností žalovaný potvrdil hodnocení prvostupňového rozhodnutí, dle něhož k zamítnutí žádosti o vízum vedl také důvod, že existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně socioekonomické situace a že existují důvodné pochybnosti o úmyslu žalobce opustit území členských států před skončením platnosti víza. Soud i toto hodnocení shledává logickým, srozumitelným, s dostatečnou oporou ve správním spise.
57. Soud tedy uzavírá, že je rozhodnutí srozumitelné a přezkoumatelné. Je zřejmé, jak žalovaný o žádosti žalobce rozhodl, v odůvodnění jsou uvedeny důvody výroku, je vysvětleno, na základě jakých podkladů žalovaný k těmto závěrům dospěl i jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení. Je také zřejmé, jakým způsobem se žalovaný vypořádal s tvrzeními žalobce v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza.

58. Za nedostatek rozhodnutí, který však žalobce v žalobě nenamítal, a který dle soudu nezpůsobuje nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí, je odstavce týkající se přehodnocení části odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný shledal, že zamítací důvod, že existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně účelu cesty, naplněn nebyl, žalovaný však své rozhodnutí v této části nevysvětlil. Soud zároveň konstatuje, že tato změna v odůvodnění zamítnutí žádosti ve prospěch žalobce, nevyplyvá ani ze správního spisu, neboť jeho podklady svědčí spíš pro závěr o naplnění i tohoto zamítacího důvodu. Soud však neshledal, že by tato změna hodnocení žalovaného ve prospěch žalobce byla důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost, či nedostatek důvodů, neboť je zřejmé, že bylo zamítnutí žádosti ze čtyř důvodů shledaných správním orgánem I. stupně potvrzeno. Skutečnost, že tedy žalovaný (zřejmě chybně) v napadeném rozhodnutí uvedl, že jeden z pěti zamítacích důvodů naplněn nebyl, nemá vliv na výrok napadeného rozhodnutí, kterým žalobci nebylo vízum uděleno, a tento nedostatek odůvodnění nezpůsobuje nepřezkoumatelnost ani nezákonnost rozhodnutí, neboť ostatní důvody vedoucí k zamítnutí žádosti žalobce o neudělení víza obstojí.
59. Jak uvedl soud výše, pro závěr o neudělení víza postačuje naplnění i jednoho z důvodů stanovených v čl. 32 odst. 1 vízového kodexu. Jde-li tedy o nespolehlivost podmínek předpokládaného pobytu, pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně podmínek pobytu a socioekonomické situace žalobce či o důvodné pochybnosti o úmyslu žalobce opustit území členských států před skončením platnosti víza, je nepochybné, že tyto důvody pro neudělení víza byly dle žalovaného naplněny. Soud přitom shledal, že jsou tyto důvody pro výrok o neudělení víza naplněné a v souladu s podklady ve správním spise.
60. Soud nesouhlasí s žalobcem, že by rozhodnutí budilo dojem, že je žalobci vytýkán postup jeho sestry. Žalovaný sice v rozhodnutí uvedl, že jeho sestra zanechala děti u babičky, aby se mohla sloučit s manželem v ČR, z tohoto sdělení však žalovaný naplnění důvodu pro neudělení víza nedovodil. Uvádí-li žalobce, že je toto tvrzení žalovaného nesprávné, mohl případně uvést, v čem nesprávnost shledává. Toto však žalobce nevysvětlil. Soud zároveň souhlasí s žalobcem, že postup sestry nemusí být pro posouzení žádosti žalobce relevantní, a pokud byl, měl to žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně objasnit. Žalovaný sice ve svém vyjádření uvádí, že je postup sestry žalobce relevantní, neboť žalobce žádá o vízum za účelem návštěvy sestry, ani z vyjádření žalovaného však nevyplyvá, že by postup sestry byl zásadním důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce.
61. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že se měl žalovaný zeptat, kdy bude žalobce trávit čas se svou sestrou a neterí, když předložil podrobný a zcela zaplněný itinerář, dle něhož měl tři týdny ze čtyř pobývat mimo Prahu. Soud uvádí, že z provedeného pohovoru vyplývá, že správní orgán I. stupně se žalobce zeptal, zda bude jeho sestra s ním, žalobce však na dotaz neodpověděl. Za této situace nelze trvat na tom, že se měly správní orgány žalobce opakovaně dotázat na podmínky jeho pobytu na území ČR. Namítá-li žalobce, že trávení času s blízkými a poznávání ČR se nevylučuje, tomuto nelze přisvědčit. Slučitelnost těchto plánů je vysoce nepravděpodobná (pokud soud zohlední velmi ambiciózní cestovní itinerář žalobce a skutečnost, že sestra žalobce měla být čerstvě po porodu). Žalobce přitom měl možnost při pohovoru vysvětlit, zda plánují, že sestra s novorozencem bude cestovat po ČR s ním. Tuto možnost však nevyužil a neobjasnil, kdy má plánu trávit čas s rodinou, když má zároveň v plánu po celou dobu pobytu také cestovat.

62. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, ohledně nesprávného posouzení informací o zaměstnavateli žalobce. Žalobce nedokládá žádné další dokumenty (například výplatní pásky), které by prokazovaly, že je v dané společnosti zaměstnán, ani nevysvětlil, z jakého důvodu nebylo možné na jeho účtu dohledat příchozí platbu od tvrzeného zaměstnavatele, přestože žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že pod tvrzeným názvem zaměstnavatele na účet žádná příchozí částka za období tři a půl měsíce nefigurovala.
63. K hodnocení žalovaného, že pohyby na účtu nejsou v souladu s vyjádřeními žalobce ohledně jeho příjmů, žalobce namítl, že astronomická částka (4 900 000 GHS, tj. zhruba 8 089 675 Kč), která měla jeho soukromým účtem protéct za období necelých čtyř měsíců, je dána jeho podnikáním, což má svědčit o tom, že se musí do země původu vrátit před skončením platnosti jeho víza. Soud musí konstatovat, že tvrzení žalobce nevysvětluje jeho ekonomickou situaci. Žalobce totiž před správním orgánem I. stupně uváděl, že je zaměstnancem společnosti X, kde působí jako oblastní manažer a jeho odměna měla být podle smlouvy vyplácena formou provize na základě počtu pytlů vykoupených za sezónu. Žalobce zároveň při pohovoru uvedl, že je jeho plat někdy 140 000 GHS (zhruba 263 281 Kč). Žalobní námitka, že částka 8 089 675 Kč jeho účtem za tři a půl měsíce protekla z důvodu jeho podnikání, tak nepodporuje jeho předchozí tvrzení o zaměstnání a příjmu.
64. Soud dodává, že pochybnosti vzbuzuje i evidentně nesprávná doba schválené dovolené do 31. 9. 2025, když měsíc září má pouze 30 dní.
65. Soud tedy neshledal důvodnou námitku, že správní orgány pochybily při vyhodnocení pohovoru a nesprávně zjistily skutkový stav. K zamítnutí dle § 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu postačí „důvodná pochybnost“ o úmyslu žadatele, jak potvrzuje rozsudek SDEU ve věci C-84/12 *Koushkaki* a rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2025, č. j. 7 Azs 342/2024-25). Pochybnosti správních orgánů o podmínkách pobytu žalobce na území či jeho socioekonomické situace jsou zcela důvodné.
66. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že se žalovaný nevyjádřil ke všem námitkám žalobce v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Dle žalobce se žalovaný nevypořádal s tím, že je zájem žalobce o návštěvu své sestry a neterě legitimní a důvodný a nevzbuzuje pochybnosti. Žalovaný se dle žalobce zaměřil na hledání rozporů a pochybností. Soud má za to, že je z napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný zpochybňoval vyjádření žalobce, že bude během svého pobytu v ČR pomáhat své sestře s neterí, neboť žalobce zároveň předložil itinerář, dle něhož měl zároveň intenzivně cestovat a poznávat jak Prahu, tak jiná místa v ČR. Za těchto tvrzení ohledně účelu a podmínek pobytu žalobce v ČR správní orgány nemohly postupovat jinak, než shledat rozpor a pochybnosti při stanovení účelu a podmínek pobytu žalobce v ČR. Soud přitom neshledal, že by se jednalo o situaci, kdy správní orgány shledají rozpor v nepodstatných detailech, neboť se jedná o rozpory a pochybnosti, které nelze přehlédnout a které bránily určení skutečného účelu a podmínek pobytu žalobce na území ČR. Ani co se týče hodnocení socioekonomické situace žalobce, soud neshledal, že by se jednalo o výslovné hledání rozporů. Soud považuje postup žalovaného za zcela základní prověření podkladů předložených žadatelem o vízum, když se snažil prověřit existence zaměstnavatele a nalézt příchozí platby na účtu od zaměstnavatele. Nelze souhlasit s žalobcem, že by se jednalo o cílené zaměření se na rozpory a pochybnosti v nepodstatných detailech. Není ani pravdou, že by žalovaný pouze parafrázoval to, co dříve uvedl zastupitelský úřad.

67. Namítá-li žalobce, že platí dle § 169i zákona o pobytu cizinců povinnost zastupitelského úřadu provést kontrolu podání a povinnost zastupitelského úřadu pomoci žalobci odstranit případné nedostatky podání, případně mu poskytnout lhůtu na jejich odstranění, soud musí přisvědčit žalovanému, že se řízení o krátkodobém vízu řídí vízovým kodexem jako speciálním předpisem a § 169i zákona o pobytu cizinců se na něj nepoužije. Správní orgán I. stupně tak neměl povinnost žalobce vyzývat k doplnění své žádosti. Jak konstatoval i NSS ve svém rozsudku ze dne 18. 7. 2024, č. j. 6 Azs 302/2023-41, při vyřizování žádosti o vízum, respektive při novém posouzení důvodů neudělení víza (§ 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců), nelze použít ustanovení části druhé a třetí správního řádu (§ 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 30. 5. 2025, č. j. 7 Azs 342/2024-30, není úkolem správních orgánů v řízení o žádosti o krátkodobé vízum zjišťovat skutečnosti nad rámec těch, které předloží žadatel, dointerpretovávat šířeji jeho tvrzení či jej instruovat k dalším tak, aby mohl překonat určitou lehkovážnost původního přístupu a vyhovět žádosti. Je naopak na žadateli, aby předložil takovou žádost a podpůrné podklady, které nebudou zakládat pochybnosti o spolehlivosti prohlášení žadatele, pokud jde o účel a podmínky pobytu v ČR.
68. Odkazuje-li žalobce na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 8 Azs 207/2022-48 (a ten dále na rozsudky NSS ze dne 4. 7. 2013, č. j. 1Ans 9/2013-39 a ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 Azs 199/2016-20), soud uvádí, že závěry NSS týkající se dlouhodobého víza je nutné zohlednit s přihlédnutím k tomu, že je řízení o žádosti o krátkodobé vízum s ohledem na vízový kodex upraveno především právní úpravou Evropské unie. Judikatura potvrzuje, že rozhodnutí žalovaného musí dostát elementárním požadavkům na jeho obsah, aby jej mohly správní soudy přezkoumat (např. rozsudky ze dne 21. 12. 2011, č. j. 5 Ans 5/2011-221, č. 2544/2012 Sb. NSS, ze dne 4. 7. 2013, č. j. 1 Ans 9/2013-39, č. 2973/2014 Sb. NSS, ze dne 31. 10. 2013, č. j. 9 As 92/2013-41, nebo ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30). Jak soud uvedl výše, porušení takových elementárních požadavků, které by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí žalovaného, neshledal. Rozhodnutí a jeho odůvodnění nenasvědčují ani tomu, že by správní orgány postupovaly v případě žalobce arbitrárně či diskriminačně.
69. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní námitky žalobce důvodnými, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I.
70. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. dubna 2026

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně